EVROPSKI PARLAMENT

2004 *2009*

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

ZAČASNO
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

OSNUTEK POROČILA

o pobudi Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, da bi sprejeli Sklep Sveta o zaščiti eura pred ponarejanjem z imenovanjem Europola za glavni urad boja proti ponarejanju eura
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Poročevalec: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Oznake postopkov

*	Postopek posvetovanja *večina oddanih glasov*
**I	Postopek sodelovanja (prva obravnava) *večina oddanih glasov*
**II	Postopek sodelovanja (druga obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega stališča* *absolutna večina poslancev Parlamenta za zavrnitev ali spremembo skupnega stališča*
***	Postopek privolitve *absolutna večina poslancev Parlamenta, razen v primerih, navedenih v členih 105, 107, 161 in 300 Pogodbe ES in členu 7 Pogodbe EU*
***I	Postopek soodločanja (prva obravnava) *večina oddanih glasov*
***II	Postopek soodločanja (druga obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega stališča* *absolutna večina poslancev Parlamenta za zavrnitev ali spremembo skupnega stališča*
***III	Postopek soodločanja (tretja obravnava) *večina oddanih glasov za odobritev skupnega besedila*

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki jo predlaga Komisija.)

Spremembe zakonodajnega besedila

Pri spremembah, ki jih predlaga Parlament, je spremenjeno besedilo označeno s krepkim poševnim tiskom. Besedilo, zapisano v navadnem poševnem tisku, označuje tehničnim službam namenjeni del zakonodajnega besedila s predlaganimi popravki, ki se upoštevajo pri pripravi končnega besedila (na primer, očitne napake ali izpustitve v zadevni jezikovni različici). O teh popravkih odločajo pristojne tehnične službe.

VSEBINA

Stran

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA 5

OBRAZLOŽITEV.....14

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o pobudi Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske da bi sprejeli Sklep Sveta o zaščiti eura pred ponarejanjem z imenovanjem Europola za glavni urad boja proti ponarejanju eura
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

– ob upoštevanju pobude Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske (14811/2004)[1],

– ob upoštevanju člena 34(2)(c), Pogodbe EU,

– ob upoštevanju člena 39(1) Pogodbe EU, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0221/2004),

– ob upoštevanju členov 93 in 51 svojega Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A6-0000/2005),

1. odobri pobudo Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, kakor je bila spremenjena;

2. poziva Svet, naj ustrezno spremeni besedilo;

3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;

4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti pobudo Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske;

5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam Zvezne republike Nemčije, Kraljevine Španije, Republike Francije, Republike Italije ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

Besedilo, ki ga predlagajo Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Republika Francija, Republika Italija ter Združeno kraljestvo Velike Britanije in	Predlogi sprememb Parlamenta

[1] Še neobjavljeno v UL.

Severne Irske

Predlog spremembe 1
Uvodna izjava 1

(1) Kot uradna valuta 12 držav članic euro ***vedno bolj postaja*** globalna ***valuta*** in ***je*** zato ***postal*** prednostni cilj mednarodnih organizacij ***za ponarejanje***.	(1) Kot uradna valuta 12 držav članic je euro ***postopoma pridobil izreden*** globalni ***pomen*** in zato ***je ponarejanje eura*** visok prednostni cilj ***domačih in*** mednarodnih ***kriminalnih*** združb, ***ki delujejo znotraj in zunaj Evropske unije.***

Obrazložitev

Jasnejše in preglednejše besedilo.

Predlog spremembe 2
Uvodna izjava 2

(2) Euro je postal tudi cilj ponarejevalcev tretjih držav.	***črtano***

Obrazložitev

To uvodno izjavo je treba črtati, ker je njena vsebina že vključena v izvirno in spremenjeno različico uvodne izjave 1.

Predlog spremembe 3
Uvodna izjava 3a (novo)

	(3a) Posamezne države članice ne morejo same zagotoviti primerne zaščite eura, ker so bankovci in kovanci eura v obtoku zunaj ozemlja držav članic, ki spadajo v monetarno unijo.

Obrazložitev

Eura, ki je zakonito plačilno sredstvo 12 držav članic EU, ni mogoče ustrezno zaščititi, če poskuša to narediti vsaka država članica sama.

Predlog spremembe 4
Uvodna izjava 3b (novo)

	(3b) Treba je pospešiti sodelovanje med državami članicami in med državami članicami ter Europolom, da bi okrepili sistem za zaščito eura zunaj ozemlja Evropske unije.

Obrazložitev

Tesno sodelovanje med vsemi državami članicami in Europolom je bistveno za zaščito eura pred ponarejanjem zunaj ozemlja EU.

Predlog spremembe 5
Uvodna izjava 4

(4) Konvencijo za ***preprečevanje*** ponarejanja valut, sprejeto 20. aprila 1929 v Ženevi (v nadaljnjem besedilu „Ženevska konvencija“), je treba učinkoviteje uporabljati ***pod pogoji evropskega povezovanja.***	(4) ***Mednarodno*** konvencijo za ***zatiranje*** ponarejanja valut, sprejeto 20. aprila 1929 v Ženevi (v nadaljnjem besedilu „Ženevska konvencija“), ***in njej priloženi protokol*** je treba učinkoviteje uporabljati, ***da bi zagotovili obsežno, učinkovito in stalno zaščito eura.***

Obrazložitev

Treba je navesti pravo ime konvencije in treba se je sklicevati tudi na protokol, ki je sestavni del konvencije.

Ukrepi, zahtevani za zaščito eura pred morebitnimi škodljivimi nezakonitimi dejavnostmi, morajo veljati v vsakem primeru ne glede na državo evropskega povezovanja.

Predlog spremembe 6
Uvodna izjava 5

(5) Tretje države potrebujejo centralno kontaktno točko za podatke o ponarejenih eurih in Europol mora zbrati vse podatke o ponarejenih eurih za analizo.	(5) Tretje države potrebujejo centralno kontaktno točko za podatke o ponarejenih eurih in Europol mora zbrati vse podatke o ponarejenih eurih za analizo ***skupaj in v tesnem sodelovanju z nacionalnimi centralnimi uradi držav članic EU.***

Obrazložitev

Tretje države potrebujejo centralno kontaktno točko. Vendar pooblastila in mehanizmi za pošiljanje podatkov, določeni v Konvenciji o ustanovitvi Europola in poznejših protokolih, ki jo spreminjajo, ne morejo na trenutni stopnji razvoja zagotoviti prave in učinkovite zaščite

eura.

Treba je opozoriti, da Europol ne more neposredno navezati stika z državami članicami pred začetkom veljavnosti Protokola, sprejetega novembra 2003, ki omogoča neposreden stik med določenimi organi in Europolom ter v skladu s katerim Europol deluje kot kontaktna točka EU v odnosih, ki jih vzdržuje s tretjimi državami in organizacijami za namen boja proti ponarejanju eura; to lahko stori le preko uradov za zvezo vsake države članice. Z uporabo takšnega "sistema prenašanja" za posredovanje informacij bi se upočasnilo delovanje mehanizmov, načrtovanih za prestreganje ponarejenih eurov in preprečevanje njihovega vstopa v kroženje. Oglejte si tudi obrazložitev k predlogu spremembe uvodne izjave 7.

Predlog spremembe 7
Uvodna izjava 6

(6) S stališča Uredbe Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001, ki določa ukrepe, nujne za zaščito eura pred ponarejanjem, se Svetu zdi primerno, da postanejo vse države članice pogodbenice Ženevske konvencije in ustanovijo glavne urade v smislu člena 12 Konvencije.	(6) ***S stališča okvirnega sklepa Sveta z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s pomočjo kazenskih sankcij in drugih sankcij proti ponarejanju v zvezi z uvedbo eura[1] in*** s stališča Uredbe Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001, ki določa ukrepe, nujne za zaščito eura pred ponarejanjem, se Svetu zdi primerno, da postanejo vse države članice pogodbenice Ženevske konvencije in ustanovijo glavne urade v smislu člena 12 Konvencije.
	[1] UL L 140, 14.6.2000, str. 1.

Obrazložitev

Ta obveznost je za države članice, ki še niso pristopile k Ženevski konvenciji iz leta 1929, že določena v členu 2 okvirnega sklepa z dne 29. maja 2000, ki velja za vseh 25 držav članic. Izključno v informativni namen se lahko ugotovi, da sta Malta in Slovenija trenutno edini državi članici, ki še nista ratificirali Ženevske konvencije.

Predlog spremembe 8
Uvodna izjava 7

(7) Svetu se zdi primerno imenovati Europol za glavni urad za boj proti ponarejanju eura v smislu člena 12 Ženevske konvencije,	(7) Svetu se zdi primerno imenovati Europol kot centralni urad za boj proti ponarejanju eura ***(naloga, ki jo bo opravljal v tesnem sodelovanju z nacionalnimi centralnimi uradi držav članic)*** v smislu člena 12 Ženevske

konvencije,

Obrazložitev

Druga večja slaba lastnost je dejstvo, da Europol lahko posreduje osebne podatke le tretjim državam in organom, s katerimi je predhodno sklenil sporazum v ta namen (glej Akt Sveta z dne 12. marca 1999 o sprejetju pravil o Europolovem prenosu osebnih podatkov tretjim državam in tretjim organom [UL C 88, 30.3.1999, str. 1] in Akt Sveta z dne 28. februarja 2002 o spremembah in dopolnitvah Akta Sveta z dne 12. marca 1999). Ta omejitev bi občutno otežila nalogo zbiranja in izmenjave podatkov, ki naj bi jo opravljal Europol kot centralni urad.

Dokler mora Europol delovati v okviru trenutno veljavnih omejitev, mora izvajati svojo nalogo kot centralni urad EU za boj proti ponarejanju eura v tesnem sodelovanju s centralnimi uradi držav članic. Le tako se lahko doseže končni cilj predloga: učinkovita zaščita enotne valute. Glej obrazložitev k predlogu spremembe 6 uvodne izjave 5.

Predlog spremembe 9
Člen 1, odstavek 1

1. Za države članice, ***ki so pogodbenice Ženevske konvencije, to so Avstrija, Belgija, Češka republika, Danska, Finska, Francija, Nemčija, Grčija, Madžarska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo,*** ima Europol v skladu z deklaracijo iz priloge te konvencije (v nadaljnjem besedilu „deklaracija“) vlogo glavnega urada za ***boj*** proti ponarejanju eura v smislu prvega stavka člena 12 Ženevske konvencije. Za ponarejanje vseh drugih valut in za naloge glavnega urada, ki niso bile prenesene na Europol v skladu z deklaracijo, ostanejo veljavne obstoječe pristojnosti nacionalnih glavnih uradov.	1. Za ***vse*** države članice ima Europol v skladu z deklaracijo iz priloge te konvencije (v nadaljnjem besedilu „deklaracija“) vlogo glavnega urada ***Evropske unije*** za ***zaščito*** eura ***proti*** ponarejanju v smislu prvega stavka člena 12 Ženevske konvencije, ***skupaj in v tesnem sodelovanju z nacionalnimi centralnimi uradi držav članic EU.*** Za ponarejanje vseh drugih valut in za naloge glavnega urada, ki so bile ***prenesene ali ne*** na Europol v skladu z deklaracijo, ostanejo veljavne obstoječe pristojnosti nacionalnih glavnih uradov.

Obrazložitev

Zahteva po imenovanju centralnega organa za namen Ženevske konvencije je že obvezujoča za vse države članice z izjemo Malte in Slovenije, ki ju nič manj ne obvezuje pravni red Skupnosti, v katerem je določena zahteva po pristopu k zgoraj omenjeni Konvenciji (glej predlog spremembe 7 uvodne izjave 6). Zato do formalne ratifikacije s strani zadevnih držav članic že lahko velja, da bo Europol deloval v imenu celotne Evropske unije kot centralni organ za obravnavo ponarejanja eura (z vsemi določbami, omenjenimi v obrazložitvah k predlogu spremembe 6 uvodne izjave 5 in predlogu spremembe 8 uvodne izjave 7).

Predlog spremembe 10
Člen 1, odstavek 2

2. Države članice, ki še niso pogodbenice Ženevske konvencije, to so Ciper, Estonija, Latvija, Litva, Malta, Slovaška in Slovenija, pristopijo k Ženevski konvenciji. S pristopom k Ženevski konvenciji bodo v skladu z deklaracijo imenovale Europol za glavni urad za boj proti ponarejanju eura v skladu s prvim stavkom člena 12 Ženevske konvencije.	***črtano***

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 9 člena 1, odstavka 1.

Predlog spremembe 11
Člen 2, odstavek 1

1. Vlade držav članic, ***ki so pogodbenice Ženevske konvencije,*** izdajo deklaracijo in pooblastijo predstavnika Zvezne republike Nemčije, da posreduje deklaracije generalnemu sekretarju Združenih narodov.	1. Vlade držav članic izdajo deklaracijo in pooblastijo predstavnika Zvezne republike Nemčije, da posreduje deklaracije generalnemu sekretarju Združenih narodov.

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 9 člena 1, odstavka 1.

Predlog spremembe 12
Člen 2, odstavek 2

2. Vlade držav članic, ki še niso pogodbenice Ženevske konvencije, v primeru pristopa nemudoma izdajo deklaracijo in pooblastijo predstavnika Zvezne republike Nemčije, da posreduje deklaracijo generalnemu sekretarju Združenih narodov.	***črtano***

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 9 člena 1, odstavka 1.

Predlog spremembe 13
Priloga, uvodni stavek

....., država članica Evropske unije, je Evropskemu policijskemu uradu (v nadaljnjem besedilu „Europol“) podelila mandat za boj proti ponarejanju eura.	....., država članica Evropske unije, je Evropskemu policijskemu uradu (v nadaljnjem besedilu „Europol“) podelila mandat za ***delovanje kot centralni urad Evropske unije za ukrepanje*** proti ponarejanju eura ***za namen Ženevske konvencije - nalogo, ki jo bo izvajal skupaj in v tesnem sodelovanju z nacionalnimi centralnimi uradi držav članic***.

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 6 uvodne izjave 5 in obrazložitev k predlogu spremembe 8 uvodne izjave 7.

Predlog spremembe 14
Priloga, točka 1.1

1.1. Europol centralizira in obdela v skladu s Konvencijo o Europolu vse podatke, ki bi olajšali preiskavo, preprečevanje in boj proti ponarejanju eura ter ***nemudoma posreduje te podatke nacionalnim centralnim uradom držav članic EU.***	1.1. Europol centralizira in obdela v skladu s Konvencijo o Europolu ***ter v tesnem sodelovanju z nacionalnimi centralnimi uradi držav članic*** vse podatke, ki bi olajšali preiskavo, preprečevanje in boj proti ponarejanju eura.

Obrazložitev

Kot navaja to poročilo, potrebo, da Europol deluje kot centralni organ skupaj s centralnimi uradi držav članic, opravičujejo zlasti glavne omejitve, ki izhajajo iz trenutnega pravnega okvira Europola. Europol ne more neposredno posredovati podatkov državam članicam (to lahko stori le preko nacionalnega urada za zvezo vsake države članice - kar ovira in upočasnjuje zagotavljanje podatkov) ali posredovati osebnih podatkov tretji državi ali organu, če ni prej z njim sklenil sporazuma v namen, ki je predviden v Aktu Sveta z dne 12. marca 1999 (UL C 88, 30.3.1999, str. 1) .

Te težave se lahko rešijo nekoč v prihodnosti, trenutno pa so nepremostljiva ovira pri zagotavljanju ustrezne zaščite eura pred ponarejanjem. Zato je bistvenega pomena, da se

podatki pošljejo Europolu in državi članici, ki je lahko neposredno prizadeta in bo morala sprejeti ustrezne operativne ukrepe.

Predlog spremembe 15
Priloga, točka 1.5, uvodni stavek

1.5. Če ne gre za popolnoma lokalne interese, Europol obvesti, v obsegu, ki je po njegovi presoji primeren, osrednje urade tretjih držav o:	1.5. Če ne gre za popolnoma lokalne interese, Europol obvesti, v obsegu, ki je po njegovi presoji primeren ***in ob upoštevanju določb Akta Sveta z dne 12. marca 1999 o sprejetju pravil o Europolovem prenosu osebnih podatkov tretjim državam in tretjim organom***[1], osrednje urade tretjih držav o:

Obrazložitev

Kot je bilo razloženo v tem poročilu, Akt Sveta, omenjen v tem predlogu spremembe, omejuje posredovanje osebnih podatkov s strani Europola tretji državi ali mednarodnemu organu, z določbami sporazuma, sklenjenega med zadevnima stranema. Zato je treba pri posredovanju podatkov upoštevati to določbo. Če sporazum ne obstaja, je treba podatke posredovati preko nacionalnih uradov držav članic.

Predlog spremembe 16
Priloga, točka 1.7

1.7. Kjer Europol ne more izvajati nalog, določenih v točkah od 1.1. do 1.6. v skladu s Konvencijo o Europolu, ohranijo pristojnost nacionalni centralni uradi držav članic.	***črtano***

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 6 uvodne izjave 5, obrazložitev k predlogu spremembe 8 uvodne izjave 7 in predlog spremembe 14 Priloge, točke 1.1.

V skladu z vloženimi predlogi sprememb se predpostavlja, da Europol na trenutni stopnji razvoja ne more izvajati nalog, ki naj bi mu bile zaupane.

[1] UL C 88, 30.3.1999, str. 1.

Predlog spremembe 17
Priloga, točka 1 a (novo)

	1a. Pristojnosti, dodeljene Europolu za namen zaščite eura pred ponarejanjem v okviru Ženevske konvencije, se izvajajo skupaj s pristojnostmi nacionalnih centralnih uradov držav članic EU in v tesnem sodelovanju s temi uradi.

Obrazložitev

Glej obrazložitev k predlogu spremembe 6 uvodne izjave 5, obrazložitev k predlogu spremembe 8 uvodne izjave 7 in predlog spremembe 14 Priloge, točke 1.1.

Predlog spremembe 18
Priloga, točka 2

2. V zvezi s ponarejanjem vseh drugih valut ***in za funkcije centralnega urada, ki niso bile prenesene na Europol v skladu s točko 1***, ostanejo veljavne obstoječe pristojnosti nacionalnih centralnih uradov.	2. V zvezi z ***ukrepi za zaščito pred*** ponarejanjem vseh drugih valut ostanejo veljavne obstoječe pristojnosti nacionalnih glavnih uradov.

Obrazložitev

V skladu s prejšnjimi predlogi sprememb.

OBRAZLOŽITEV

Introducción

Aún antes de su puesta en circulación el 1 de enero de 2002, el euro ha sido objeto de importantes medidas de protección por parte de la Unión Europea, medidas con las que se pretendía evitar que los grandes niveles de falsificación que se llegaron a detectar de las monedas nacionales individualmente consideradas afectasen también a la moneda única. Un hecho es indiscutible: los Estados miembros no pueden luchar solos contra este fenómeno. La criminalidad organizada dedicada a la falsificación de moneda alcanza hoy día un alto grado de sofisticación y se beneficia tanto de la inexistencia de fronteras interiores en la Unión Europea como de la falta de recursos técnicos y operativos en algunos de los Estados miembros (no olvidemos que también se detectan altos niveles de falsificación en aquellos países de la Unión Europea que aún no son miembros de la zona euro).Teniendo en cuenta estas circunstancias, la Unión Europea se ha centrado en la adopción de medidas principalmente relativas a la protección del euro a través de un marco legal adecuado con vistas a criminalizar su falsificación, al establecimiento de órganos de centralización de información o a la fijación de medidas que faciliten la cooperación entre los diversos actores implicados en la lucha contra el fraude.

Aún así, a día de hoy, el problema no deja de ser menor. En efecto, y de acuerdo con los datos recogidos por el *Sistema de Control de Falsificaciones* -sistema de almacenamiento de datos sobre las falsificaciones de euros en el que se contiene información técnica, estadística y geográfica y al que tienen acceso los bancos centrales y las autoridades competentes- dentro del Banco Central Europeo, en 2004, fueron retirados de la circulación billetes de euro por un valor de **€ 44.801.510**. Pero no todos son datos negativos, ya que la realidad demuestra que las medidas de lucha contra la falsificación están dando frutos: de 2003 a 2004, el total de operaciones en las que se incautaron euros falsos incrementó en un 20% y la falsificación de los billetes de €50 y €100 disminuyeron en un 5% y 38 % respectivamente. Sin embargo, y a pesar de estos datos positivos, el euro sigue sufriendo de elevados índices de falsificación.

Presentación de la propuesta

La propuesta es una iniciativa de la República Federal de Alemania, el Reino de España, la República francesa, la República italiana y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte con la que se pretende designar a Europol como oficina central de la Unión Europea para la lucha contra la falsificación del euro en el sentido de los artículos 12 y siguientes de la Convención Internacional para la represión de la falsificación de moneda firmada en Ginebra en 1929. En virtud de este Convenio Internacional, los Estados partes en el mismo deben nombrar una oficina que centralice, en cada país, todas las informaciones tendentes a facilitar la investigación, la prevención y la represión de la falsificación de moneda. Con vistas a unificar y hacer más visible la acción de la Unión Europea en este ámbito, los Estados miembros han decidido designar a Europol como oficina central de la Unión Europea a efectos de la falsificación del euro. En lo que respecta a las oficinas centrales nacionales, éstas seguirán manteniendo sus competencias en lo que a las falsificaciones del resto de las monedas se refiere.

Comentario de las enmiendas

El marco jurídico actual en el que se enmarcan las funciones llevadas a cabo por Europol (el Convenio Europol y sus protocolos de modificación) ha sido clave a la hora de orientar las enmiendas propuestas al proyecto de Decisión del Consejo. Se trata, a mi juicio, de una propuesta ambiciosa pero poco realista, ya que no tiene en cuenta las limitaciones con las que se tendría que enfrentar Europol para llevar a cabo las funciones que se le pretenden encomendar.

En primer lugar, las autoridades competentes en los Estados miembros que tengan informaciones sobre la falsificación del euro (ya sean, por ejemplo, informaciones sobre imprentas en las que sean elaborados euros falsos o datos sobre la circulación de dicho material dentro de la Unión), no podrán suministrarlas directamente a Europol ya que el intercambio de información de éste con los Estados miembros se hace a través de las unidades nacionales de enlace. Esta realidad, y aún más si tenemos en cuenta las especificidades de la falsificación de moneda, hace que un intercambio de información que no es directo -entorpeciendo el intercambio de la información y que podría redundar en una mayor desprotección del euro- sea inviable. Y esto es precisamente lo que se señala y se pretende evitar en el proyecto de informe.

Por otro lado, Europol tiene importantes limitaciones a la hora de establecer un contacto directo con los países terceros u otros organismos internacionales. En efecto, el artículo 2 del Acto del Consejo de 1999 especifica que, en caso de informaciones que contengan datos personales, la transmisión de información entre Europol y un tercer Estado u organismo debe hacerse en el marco de un Acuerdo entre ambas partes. En los casos de no existencia de este acuerdo la transmisión de información sería, pues, imposible.

Los dos puntos señalados constituyen, pues, graves y determinantes cortapisas a la hora de que Europol pueda desempeñar de una manera efectiva y satisfactoria las funciones de oficina central de la UE a los efectos de la falsificación del euro. Por este motivo, el ponente considera que, para alcanzar el objetivo último de la propuesta, esto es, una correcta protección del euro frente a la falsificación, las competencias de las oficinas centrales nacionales existentes actualmente deben mantenerse en lo que a la protección del euro se refiere. Con ello, y estableciendo un mecanismo de cooperación estrecha y de intercambio de información entre dichas oficinas y Europol, todos los órganos y autoridades implicadas en la protección de la moneda única contarán con las armas más eficaces para hacer frente a la falsificación.

Conclusión

Europol está regulado por un Convenio que data de 1995 y que ha sido objeto de sucesivas reformas desde que entró en vigor, reformas que han tenido principalmente como objeto la ampliación de las competencias encomendadas a Europol. Sin embargo, nada se ha hecho aún para modificar su marco jurídico, y ello a pesar de las sucesivas demandas del Parlamento Europeo[1] que ha destacado que, para que Europol se convierta verdaderamente en un

[1] Véase su Recomendación, de 30 de mayo de 2002, sobre el desarrollo futuro de Europol y su integración de pleno derecho en el sistema internacional de la UE (DO C 187 E de 7.8.2003, p. 144) y su Recomendación, de

instrumento eficaz de lucha contra el crimen organizado en la Unión Europea, se deben corregir las siguientes limitaciones:

- Europol actúa aún en el ámbito de la mera cooperación intergubernamental, y ello a pesar de que cada vez se le otorgan un mayor número de competencias.
- Las decisiones sobre Europol siguen siendo adoptadas por el Consejo por unanimidad.
- El Parlamento Europeo no puede ejercer un verdadero control democrático sobre Europol.
- El procedimiento actual de modificación del Convenio es excesivamente largo y laborioso y exige la ratificación por todos los Estados miembros. Por otra parte, su eventual sustitución por una Decisión del Consejo presenta la dificultad de alcanzar el acuerdo político necesario. Ambas opciones son, por lo tanto, verdaderamente inadecuadas.

Por todo ello, el Parlamento Europeo ha demandado sucesivamente la conversión de Europol en un verdadero **órgano comunitario**, dotado con presupuesto propio y sujeto al control democrático del Parlamento Europeo y del Tribunal de Justicia.

La falta de adecuación del marco jurídico de Europol vuelve a verse reflejado en la propuesta objeto de este informe: Europol no cuenta ni con los medios jurídicos ni operativos ni presupuestarios para luchar eficazmente contra la falsificación del euro.

1. En primer lugar, y como ya ha sido manifestado por el ponente, el marco legal de Europol es el primero de los impedimentos con los que cuenta la Oficina Europea de Policía.
2. En segundo lugar, Europol no cuenta con funciones operativas de ninguna clase, funciones que especialmente en el ámbito de la falsificación de moneda podría conducirnos a resultados efectivos determinantes.
3. En tercer lugar, Europol no tiene un presupuesto propio para llevar a cabo acciones de apoyo operativo en los Estados miembros dentro y fuera de la zona euro en los que se lleven a cabo acciones o investigaciones de represión de la falsificación del euro.

En definitiva, la designación de Europol como oficina central de los Estados miembros para la lucha contra la falsificación del euro debe verse acompañada de una base legal y presupuestaria. Sólo así podrá contar la Unión Europea con un instrumento adecuado y eficaz en la lucha contra el fraude de la moneda única.

---

10 de abril de 2003, sobre la evolución futura de Europol (DO C 64 E de 12.3.2004, p. 588).